

1920–2015

Gimė Marijampolės aps. Šilavoto valsč. ūkininkų šeimoje, auginusioje dvylika vaikų. Baigė Marijampolės Kvietišio žemės ūkio mokyklą. 1942 m. sukūrė šeimą su Lietuvos kariuomenės karininku, Prienų „Žiburio“ gimnazijos mokytoju Juozu Stravinsku, susilaukė dukters Laimutės. 1945 m. Juozas Stravinskas Žiedo slapyvardžiu tapo Tauro apygardos Geležinio Vilko partizanų rinktinės vadu, Konstancija – partizanų ryšininke ir rėmėja.

1945 m. per Vėlinės Konstancijos brolis kunigas Antanas Mioldažys Žiedo kvietimu Cepeliškių k. pas partizaną Kairį pašventino Geležinio Vilko rinktinės vėliavą, iškilmėse dalyvavo ir Kostancija. Už paramą rezistentams kunigas Antanas Mioldažys buvo išduotas, areštuotas ir nuteistas 10 m. lagerių ir 5 m. tremties; savo golgotą ėjo Sverdlovsko, Vladivostoko, Uchtos, Nachodkos, Magadano lageriuose...

1946 m. gegužės 19 d. ir partizanų vado žmona buvo išduota ir areštuota, Mari-

jampolės kalėjime žiauriausiai tardyta, čia jai buvo pranešta apie vyro Juozo Stravinsko Žiedo su bendražygiais žūtį. Sverdlovsko ir Intos lageriuose vergavo dešimt metų – kirtimo mišką. Po lagerių penkerius metus gyveno tremtyje Intoje, sukūrė šeimą su politiniu kaliniu, 1958 m. susilaukė dukters Janinos. Intoje po dešimties metų išsiskyrimo vėl apkabinė iš Lietuvos atvežtą dukterį Laimutę, augintą Konstancijos sesers Onos Mioldažytės-Karčiauskienės šeimos. Konstancijos šeimos mažas gyvenamasis namelis Intoje tapo lietuvių tremtinių dvasingumo oaze, ypač kai iš Magadano lagerių išleistas tremčiai pas seserį prisiglaudė brolis kunigas Antanas Mioldažys, teikęs sakramentus, tuokęs jaunas poras, krikštijęs gimusius vaikelius.

Sibiro lagerių ir tremties vargą patyrė kone visi Konstancijos artimieji. 1948 m., kaip partizanų rėmėjus, iš tėviškės į Irkutsko sr. Sibirskojė Usole išvežė ir mamą Eleną Mioldažienę su brolio Jurgio šeima, iš viso septynis žmones. Tėvas jau buvo miręs 1947-aisiais. 1951 m. „išbuožino“ sesers Marijos Mioldažytės-Brūzgienės šeimyną, gyvenusią Kauno r. Mastaičiuose – išvežė į Tomsko sr. Sesuo mirė tremtyje. Lageriuose kalėjo ir brolis Juozas Mioldažis.

1960 m. Konstancija su šeima sugrįžo į Radviliškį, vėliau persikėlė į Kauną, dirbo buhalterė, dvidešimt trejus metus „Pakaitos“ fabrike laborante. Vos prašvitus Atgimimo rytui pasinėrė į visuomeninę veiklą

– tapo Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos Kauno filialo nare – dalyvavo partizanų palaikų paieškose, komisijoje įrengiant Tauro apygardos Geležinio Vilko rinktinės memorialą, 1995 m. pastatė atminimo kryžių Tauro apygardos Geležinio Vilko rinktinės vado Juozo Stravinsko-Žiedo ir bendražygių atminimui žūties vietoje Pagražio miške. Konstancija nuoširdžiai dalijosi prisiminimais, keliavo po Tauro apygardą ir su švedų žurnalistu Jonu Ohmanu, renkančiu medžiagą apie lietuvių ginkluotąją rezistenciją; talkino Lietuvos karių, nukentėjusių nuo sovietinio ir nacistinio genocido, artimųjų sąjungai, leidžiančiai enciklopedinį leidinį „Lietuvos kariuomenės karininkai 1918–1953“, buvo šios organizacijos narė; būdama sumani, aktyvi narė, praturtino ir LDK Birutės karininkų šeimų moterų draugijos veiklą. Tikriausiai nebuvo iškilmių prie Tauro apygardos partizanų atminimo paminklų, kuriose Konstancija nebūtų deklavusi savo kūrybos eilių, nepadainavusi partizaniškos dainos.

Sulaukusi 95-ojo jubilėjaus, partizanų ryšininkė ir rėmėja Konstancija Amžinojo poilsio iškeliavo sausio 19 dieną. Palaidota Kauno Karmėlavos kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiame dukteris Laimutę ir Janiną, jų šeimas bei artimuosius.

LPKTS Garbės pirmininkas

Antanas Lukša

LDK Birutės karininkų šeimų moterų draugija